

STAŇ SE I TY VÝMĚNNÝM STUDENTEM!

aneb můj rok v Americe

Sedím v apartmánu v New Yorku a za pár dní to bude 10 měsíců od toho, co jsem se vydala na mé americké dobrodružství. Těch 10 měsíců mi přineslo do života spoustu úžasných lidí a zážitků. Byl to pro mě nejlepší a obrovsky obohacující rok, a proto jsem se rozhodla se tímto článkem podělit o své zkušenosti a inspirovat vás k něčemu podobnému. Rok v zahraničí se může zdát jako velké rozhodnutí, ale věřím, že toho nikdy nebudete litovat!

Moje cesta do Spojených států začala soutěží o stipendium FLEX, které jsem úspěšně získala. Stipendium hradí úplně vše během vašeho roku v Americe, takže určitě doporučuji prozkoumat jejich webové stránky czechia.americancouncils.org nebo sociální sítě @flexczechia. Je to opravdu skvělý program! Výměnný rok si ale také můžete zařídit s jinou organizací. Teď už ale k mým zkušenostem v USA.

V srpnu jsem odletěla do Colorada, kde na mě čekala moje americká rodina, se kterou žijí v horském městě Woodland Park. Moje hostitelská rodina, složená z rodičů a 4 sourozenců, je hodně podnikavá, díky čemuž jsem viděla už velkou část Spojených států. Kromě skvělé rodiny, kterou už dnes považuji za svou druhou rodinu, jsem si našla spoustu přátel ve škole. Jestli mě něco překvapilo, tak to byl fakt, jak už od prvního dne byli všichni moji spolužáci a učitelé milí, ochotní a nápomocní.

Co se týče učitelů, tak ti tu nejsou tradiční autoritou jako jsou učitelé u nás v Česku a obecně mají osobnější vztah ke studentům. Mně se takový přístup líbí více a mám se všemi učiteli blízký a přátelský vztah. Dalším rozdílem je velká svoboda ve výběru předmětů. Díky tomu si můžete vybrat i pro nás velmi netradiční předměty jako například sváření, leadership, herectví nebo posilování. Jeden z mých oblíbených předmětů je jazz band, kde hrají na saxofon, nebo matematika a non-fiction. Ve výuce se klade velký důraz na celkové porozumění látce a na třídní diskuzi.

Dalším velkým rozdílem je vůbec samotné prostředí školy. Škola není jen místo, kde studenti rostou akademicky, ale i osobně. Škola mimo jiné silně rozvíjí kreativitu a leadership schopnosti studentů a nabízí velké množství mimoškolních aktivit. Dostanete se tak často k organizaci velkých projektů a kampaní, které by vás ani nenapadlo, že jako pouhý student dokážete zorganizovat.

Neodmyslitelnou součástí amerických škol jsou mimo jiné sporty na vysoké úrovni. Já jsem měla příležitost hrát volejbal a basketbal a byl to pro mě neuvěřitelný zážitek. Nejvíce populárním sportem je pak americký fotbal, kdy je zápas obrovskou událostí, na kterou se všichni dlouho těší a připravují. Během zápasů také uvidíte školní roztleskávačky a marching band. Já jsem chodila

na všechny fotbalové zápasy, přestože nejsem největší fanoušek amerického fotbalu, ale samotná atmosféra zápasu a fandění je skvělý zážitek. Pokud ale úplně neholdujete sportům, můžete se zúčastnit jiných aktivit – například hraní v divadle nebo vědomostního klubu. Já jsem se kromě sportů přidala ještě do dalších tří klubů, kde jsem se dostala k řadě dobrovolnických a organizačních příležitostí.

Škola se pro mě stala místem spousty událostí a místem, kam ráda chodím každý den. Mimo to je můj rok v Americe i o objevování americké kultury, politiky a historie. Zároveň jsem si našla spoustu kamarádů mezi dalšími výměnnými studenty, takže můžu říct, že mám kamarády po celém světě.

Pokud bych měla říct jednu věc, kterou mám na Spojených státech nejraději, tak by to byla americká diverzita. Američani jsou většinou velmi otevření a přátelští, takže pokud se také otevřete a začnete se bavit s náhodnými lidmi, zjistíte, že jste obklopeni spoustou různých kultur a životních příběhů. Bavení se s cizími lidmi se stalo mojí oblíbenou aktivitou a americká otevřenost je něco, co mi bude hodně chybět.

Studium v zahraničí můžu doporučit úplně všem. Přátele a zkušenosti, které v zahraničí získáte, vám už nikdo nikdy nevezme. Doufám, že jsem vám tímto článkem přiblížila, jak takový rok může vypadat (a jak úžasný to je!). Nebojte se na mě obrátit s jakýmkoliv otázkami a určitě doporučuji se přihlásit o stipendium FLEX. Najít mě také můžete na Instagramu @tercapastelka. Mějte se!

Tereza Pastorková

JAK SE CHODILO NA GYMPL ZA DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY?

Můj dědeček se narodil v roce 1930. Dětství tedy prožil v první republice. Obecnou školu bohužel již dokončoval za války a během ní také vystudoval nižší stupeň gymnázia. Do kvinty už nastupoval v poválečném Československu. Na jeho život v tomto těžkém období jsem se ho doptala v následujícím rozhovoru.

Pamatuješ začátek války, jak se o tom tenkrát lidé dozvívali?

No jistě, naprosto. Samozřejmě to každý věděl, to bylo, jako když hoří. V novinách a rozhlase to tenkrát zmiňovali opatrně, protože se nevědělo, co bude. No a když přišli Němci, tak už se médiím věřit nedalo. To se tam dostali všelijací kolaboranti.

Jak jste tedy u vás doma získávali informace?

Poslouchal se zahraniční rozhlas. Na rádiích bylo takový papírový kolečko a na něm: *Poslech zahraničního rozhlasu se trestá smrtí*. Takže samozřejmě doma jsme poslouchali, ale před nikým jiným vůbec ne. To by ses dostala do vězení nebo do koncentráku. To víš, otevřeně se nemluvilo, to jen když se lidé dobře znali. No a poslouchal se Londýn, Hlas Ameriky nebo Hovoří Moskva. Ovšem tajně, žejo. A kdyby někdo zazvonil, tak se to hned přetáčelo.

Jak jsi se dostal na gympl?

Němci tenkrát za účelem snížení vzdělání zkrátili obecnou školu z pěti let na čtyři. No a tak abych se mohl hlásit na gymnázium, musel jsem z obecné školy ještě na rok na měšťanku a až z té se hlásit na gymnázium.

Zkoušky se dělaly přes celý víkend v nějakém klášteře. Byla tam třeba i zkouška z plavání a na všechno dohlížel sudeťák se svastikou na prsou.

Rušili tenkrát taky gymnázia, a tak jsem od primy do kvarty chodil do Libně a po válce šel do kvinty na obnovené gymnázium ve Vysočanech. Tam jsem se setkal s některými spolužáky z měšťanské školy, kteří tam nastupovali na čtyřleté studium, které do té doby neexistovalo. Šanci jít ke zkouškám dostali, protože ta možnost za války moc nebyla.

Jak se dohlíželo na výuku? Byla ve výuce přítomna nacistická propaganda?

No to ani ne. Byli tam čeští profesori. Ale byl tam tedy vynikající ředitel, kterého vyhodili a dosadili za něj nějakýho doktora Mataucha. No a ten Matauch, to byl vyložený kolaborant. Zajímavé je to, že ve škole, jak i teď zdraví žáci profesora vztykem, tak tenkrát profesor přišel